

התורה תורה ליהודים (ויקרא)

סליחה ביום ג' אדר

תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. הַתְּחַנְּנִי בְּבִקְשָׁה.
תורתנו הקדושה בקשתי עלינו רחמים.

פְּנֵי הַצּוֹר נַעֲרֹץ בְּקִדְשָׁה: שִׁפְכֵי שִׁיחַ
לפני הבורא הנורא בקדשותו: הרבני בתפלה

עֲרַב. וְזָכְרִי מַעֲשֵׂיהַ חוֹרֵב. נַעֲשֵׂה
מפישת. (הזכירי את מעמד הר סיני. כאשר "נעשה

וְנִשְׁמַע נִמּוֹ לְהַתְקַרֵּב:
(ונשמע" אמרו כל ישראל בדבקות:

מה תפלה מה ראוי

מא התפלה. יתפלל אל השם ויבקש רחמים לכפר את כל עונותיו, שנאמר (הושע יד, ג): קחו עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו. קחו עמכם דברים — זה ענין הודוי. אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב — זה ענין התפלה,

מג ועוד יתפלל בעל התשובה אל ה' תמיד שיעזרהו אל התשובה, כמו שנאמר (ירמיה לא יז): השבני ואשובה כי אתה ה' אלהי.

אור ישראל (אגרות)

האחת גופני אשר האדם הוא ובני ביתו התלויים עליו בספנה גדולה. לעת דין הגדול, היא עת תקיעת שופר בראש השנה, אשר האדם נזכר ונשפט על מעשיו. והוא בעת הלזה נדמה לכהן גדול בעת שונכנס לבית קדשי הקדשים, כמאמר חכמינו ז"ל (ראש השנה דף כ"ו) שופר בראש השנה פיון דלזכרון הוא כפפנים דמי עין שם:

ויפה יחנך לב האדם האוהב את עצמו ואת בני ביתו התלויים עליו (ואם

כי עיני בשר רואות אשר בני אדם יצאו לצדק בלי הכנות והתעוררות היראה והמוסר) להטיב דרכו, ולכל הפחות לשבר רוחו בשכרון לב, אשר הוא יסוד הראשי, להיות מגן על הספנה הגדולה המרחפת, כמאמר חכמינו ז"ל ראש השנה (דף ט"ז) כל שנה שרשה בתחלתה כו', הוא שכרון הלב וכמאמרם ז"ל שם (דף כ"ו) בראש השנה כמה דכתיף אינש דעתיה טפי מעלי עין שם: